

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

HIRDETÉSI DÍJAK:

3 hasabos péltisor egy-
széri hirdetésnél soronként
6 kr. többzáró hirdetés-
nél 5 kr. Bélyegdíj 30 kr.
Nyitótér péltisora 10 kr.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Helyben házhoz hordva
és időkre postán küldve:
Egy évre 4 —
Félévre 2 —
Negyedévre 1 —
Egyes szám ára . . . 10

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Kanizsai utca házá a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adtnak.

FELELŐS SZERKESZTŐK:

FATAKY KÁLMÁN és VACHOTT KÁROLY.

Kiadó és laptulajdonos: Farkas János.

KIADÓHIVATAL:

Főitca háza az előfizetők és a lap szét küldésére vonatkozó felszámolásokról intézendők.

Alsó-Lendva. 1889. szept. hó.

Hazánk, Magyarország földmívelő államnak mondható, mert a lakosságának túlnyomó része földműveléssel foglalkozik s földművelő állam is marad mindaddig, míg az ipar, s különösen pedig a gyárpar nem emelkedik hazánkban a nyíra, hogy e tekintetben a külföld bármely mívelő állammal kiadlja a versenyt, s ezt pedig ismét csak úgy értheti el, ha az iparosok a megfelelő szakiskolákban kiképeztetnek értelmű és mívelt iparosokká. Ez azonban fájdalom nagyon nehezen megy hazánkban, mert a mi népünk még mindig idegenkedik azon szakiskoláktól, hol az érdekes, mívelt iparosok és kereskedők képeztek. S népünk ha egy kis vagyonkával bír, fiát már a gimnáziumba adja, hogy ott a legtöbb esetben néhány osztályt a legnagyobb küzdelem árán elvégezve semmi se legyen belőle. S azt hiszik, hogy a hazánkat csak hivatalnokokra és papokra van szükség, s hogy azon pályákat el is érik mindazok, kik a gimnáziumot elvégezték. Pedig nagyon sokan családhattak már benne, s még sem térnek a helyes útra, hol fiaik inkább biztosíthatnák jövőjüket, megélhetésüket, s hol nem volnának kénytelenek az apjuk által redjük hagyott csekély birtokból nyomorogni.

A földmives fíradozása mindig kétes értékű, mert mindig ellehet készülvé, hogy azt vagy a jég, vagy a fagy, vagy pedig más egyéb elemi csapás teljesen megsemmisítheti. Míg az iparosok kellő szakképzettségén csorbát nem ejthet, s így meg-

élhetése minden körülmények közt biztosítható.

Ezért kellene népünknek az iparos pályát nagyobb szeretettel felkarolnia, mert ott kiképezte fiaikat, sokkal jobban biztosíthatja fiaik megélhetését, mint bármely más pályán.

A szakképzett iparos akárhová menjen, mindenütt keresett, mindenütt meg él munkája után, de nem csak megé, hanem még emmellett vagyon is szerezhet magának. Mindezek, azt hiszem, nem szorulnak sok bizonyításra. Ha körül tekintünk Európa azon országában, hol az ipar magas fokra emelkedett, tehát virágzik, tapasztalni fogjuk, hogy ott a képzett iparosok a legvagyonosabb osztályba tartoznak, s mint ilyenek, a társadalomban előkelő helyet foglalnak el, s mindenki a legnagyobb tisztelettel viseltetik irányukban.

A magyar nép legnagyobb részének azonban jelenleg a földművelésből kell fenntartania magát, családját, s egyuttal viselni kell azon nehéz terheket is, melyeket az állam reá ró, s a melyek pedig évenként folyton csak emelkednek. A mai viszonyok között elmondhatjuk, hogy a gazdáknak van a legrosszabb dolguk, mert ha jó terméskük van, akkor azt olesó áron kénytelenek eladni, ha gyenge terméskük van — mint a jelen évben is, — akkor sincsenek kőssé ára a gabonának, holott nem csak az országban, hanem a külföldön is ez évben általában gyöngye termés volt. S pedig a sok kiadás mégis van megfelelő jövedelem nélkül. Ily körülmények között

mi lesz a szegény gazdából? A magas kormányknak kellene gondoskodni keresletről, hogy gazdáink termésüket illő ártért eladhassák.

Levél a szerkesztőkhöz.

Bellatincez, szeptember 15.

A testi szervezetben az erők képezik a ma főrugókat, melyek harmonikus működésük által az egész testszervezetet folyton üditik és annak — hogy az orvosi terminus technicussal éljek — mint egy hőmérőt képezik.

Kérem t. olvasomát nem méltóztassanak e pár sor után azt hinni, mintha talán én a testszervezetéről és az ebben működő egészségi hőmérőkről az erőkéről szándékoznám tartani értekezést; nem, én ezt aközra bízom akiknek az szakmája a t. orvos urakra, én csak hasonlattal akárook élni e téren, a midőn azt mondom: hogy a mi az erők a testszervezetben, ugyanazok a nagy legkek a társadalmi életben. Amint azok üditik a testet és ösműködésük által eszközlik annak egészséges voltát; úgy ezek fennkel jellemük s nemes vonásait által azelőzölk a társadalom s belibőlcsé maguktartása által az igazi tisztelt és hódolat legmegalobb érzelmet lobantják langra mindazokban, kik atmoszférajukba jutni szerencsések.

És e szerencsének valánk mi bellatincziak a legközelebb mult napokban részesei akor, amídon gróf Zichy Ágoston fiuemi kormány és drága nejét szül. Wimpffen Hedvig ó excellentiájukat, mint a bellatincezi uradalom új birtokosait üdvözölhetünk korunk.

A nagy szemlelem nem szorulnak díszretrre de söt elítélők és el is kell tilténi azokat, kik szolgalegek modjára egyes bókókkal igyekeznek tojmenézni nekik. Ilyesmit egy önzertes ember, nek tenni nem illik, nem szabad. Eszerint tavój állók tehát a gondolatlót is, hogy midőn ó excellentiájukról szólok, magamat a fenn említett lel.

»Csakugyan kar hogy nem láttá, tevé hozzá mr. Howard. »Meg kell vallanom, hogy emné nagy szerelbet, borzasztókat nem láttam még kivéven Nagy-Britannia tengereit.

»Messe van innét,» kérdé Vencez,

»Alig harom percnyi távolra.»

»Nemde nem is szükséges hogy éppen ma este lassa?» mondá Kurt, »képelem hogy nem fog ma oda menni.»

Vincez kétkedve tekintett körül. Saját egyéni izéssé szerint nem sokat tördött úgyan vele, ha látja vagy nem e feneketlen úretet. Soha sem talált különös évezetet sem a földlani, sem a történelmi kutyasokban. De ezen úret, a Gaura draculi melly oly nagy szerepet játszott e nyár eseményeiben, nem olyan volt mint más úret. Ó is oly élelmi részt vet a keresésben s Mohr Adalbert és különösen Margit érdelkségének tárgyat képezte. A helyzet kétségbe ejtö volt. Egyedül ö legyen ki a nélkül ter meg a kirandulásból hogy e helyet látta volna oly közel lenni, s látatlannól hogy nézi mar feléereszté kíváncsiságát.

»Harom perc az oda,» monda mr. Howard, »harom perc vissza, s egy perczig bámulva ez összesen hét perc. Már ugys elkéstem, hogy hét perczel több vagy kevesebb mar mindég. Ényé ildó ugys élelki holink beesomagolásával.»

»Ontól fogok, hogy mire hatarozza magát,» jegyzé meg Kurt, »de én magam részéről nem mennék.»

TÁRCSA.

Álmodtam az éjjel:

Álmodtam az éjjel, nem tom mit jelenhet?
Félted álmodtam szép haszán feljélt!
A régi hősöket láttam megjelenéni,
A nagy hátrókat láttam jéltbródní. —

Szabaly volt keszükön oly súlyos, oly nehéz
Ök kézenbe adták; de nem bírtá e kéz;
Leroskadó alata s lehajlott a földig
És írt a torát a karom s láttam miként vérzik! —

Szegényülten álltam ök meg rédm néztek, . .
Mind ilyenek, most már a magyarczitek?
Nem bírnak emelni egy ily gyenge kardot?
S mi ilyenek vívtának auyi donit hárszót!?

Mind ily volna már Árpád nevezédek?
Ily elsatnyút fájzat — s én Árpád véret?
Ezeken szerestük vérelt e szent hazát!
Ezek nem érdemlik! Ezek meg nem övözik!

Ti sápadt magyarkák! Dívtos urfiak!
Nem kell már a mente? Mit ápitóok hortak.
Lodaj szemem elöl — s én ut megjédeni —
Meghált bennem a vér s rögnön jéltbródní.

Vorholtai K. Farkas Károly.

»A Hercules vize« című regényből.

Angolból fordította: Vachott Károly,
Gaura Draculini.

(Folytatás.)

Minden nagyobb nehézség nélkül folytaták utjokat kálza felé. Nem volt nagyon sötét, mert a hold a ritkáló falevelekkel átragyogott. Soha sem voltak még ily későn az erdőben. De azért Margit nem félt sem a rablítóktól, sem a medvéktől, jól tudván hogy mind Tolnay mind Komers revolvert hordanak magukkal, s szükség esetén a cseh szerencsés nagytájnának puskája is helyt állna.

A kidöntött tölgyfát megvilágítá a hold, s rajta ülve Dr. Komers alakja látszott. A társaság csak akkor véde észre, midőn egészen mellette voltak, s akkor gyorsan felkelt hogy csatlakozzék.

»Végre,» mondá, »el nem tudam gondolni hol késnek.»

»S mi nem tudánk elgondolni hogy ön hol van,» vizsonzá Kurt.

»Elkerültem a esehet, s megkeresve utamat vissza félt midán önséket nem találam, elhatároztam itt téréselem várni.»

»Ah ön nem is tudja mit mulasztott!« mondá Margit.

Szamatlan kérdés s felelet között jól rosul fel lón világotis az ügyvéd tudatlansága. A cseh a földön térdelt s az élelmi szer kosarat csomagolta.

kek közé sorozni kedvem volna. Azt mindenki által ismert téren azonban én is felléptem, hogy minél magasabb fokán áll valaki az általános társadalmi műveltségnek, annál nagyobb hódításokat foglal a társadalmi életnek egy a felsőmint és alsó rétegeiben. És így e tétel alapján nyugodtan elmondhatom már most azt, hogy ő excellentiák az ő leereszkedő s mindeki iránt nyíjas magukévalételevél rövid lett alkut alint mint azért szerepeltek, a mennyiben megnyerő bánásmódjukkal a legbensőbb ragaszkodás érzelmet keltették fel önmaguk iránt mindnyájuk szívében, s azon keblünk mélyéből fakadó ösztöne kivált az őt értés, mely a következők szerint talmazza: "Az ember baromtól csak az okosság különbözteti meg."

Felső Szeménye. 1889. szept. 15. én.

Az Alsó-Lendvai Híradó 35. számában Csarmok rovat alkut "Szende" aláírással egy kis írt meg, mely a következők szerint talmazza: "Az ember baromtól csak az okosság különbözteti meg."

Büntök csak kisse elmélet az iró azon alapigazság felvett mondatát, melynek kétségbe vonását csak a baromtól tetelezi fel. Nem érzem magamat taláiba, de azért megkísértem a fenn idézett mondat helytelenségét bizonyítani.

Azt mondja ugyanis czikáiro, hogy az ember a baromtól csak az okosság különbözteti meg. Már engedjen t. Szendei ur az nem áll; mert mi az okosság? Nem egyből, mint az ész, kivált azon tehetőség, mely többletkevése minden teremtménynek, mely on magától mozogni képes, megadott, éppen úgy bírnak az állatok is ész, mint az emberek, ebben tehát a kétféle teremtmény között különbség nincs. Mi tehát a különbség? (Mert azt a t. czikáiro ur is tudja; hogy van különbség) Igen csak és igen feltűnő és különbségek vannak, melyek elősorolást vajmi nehéz feladat volna teljesíteni; azért én itt csak azon "két feltűnő és megkülönböztető tulajdonságot soroltok meg, melyek a test alkotására és az észbeli tehetőségre vonatkozik.

1. Vegyük elősorban is azon feltűnő és elvitathatlan különbséget, mely az emberiség és az állatvilág bármely tagja közt a testalkatban fellétehal.

Ugyanis az emberiség minden tagját — tartozék az akar a kaukasi, akár a mongol, vagy a természetudomány által felállított rendszerben megnevezett 5 faj közül bármelyikhez, — egyelőn jellemzi: a két kéz, két láb, kizárólag a kétlábban való egyenes járás, égőlel emelt tekintet és szabadakarat. Kérdem most már tud-e t. olvasóim közül bárki is oly állatot megnevezni, a melynek a feltehető és az emelt tekintetű tulajdonságok közül csak egy is, fellétehal volna? Vagy tud-e oly ember létezéséről, kiből azokat mind fel nem lehetné? Azt hiszem nem, ezek tehát oly tulajdonságok az emberi teremtménynek, melyek minden további kutatás vagy bizonyítgatás nélkül is áthatatlan választalat képeznek közé és az állat között.

2. A mi az okosság, vagy mint általam definiált fogalmat az észre illeti, amint fent ki fejtettem magában végtelen semmiképp sem jelezte megkülönböztető tulajdonságok, mert ép úgy fellétehaló egyikben, mint a másokban, hanem igenis ennek mily mértékben bírása, mely irányban való felhasználása és értekezésé által fog kisebb-nagyobb mértékben megkülönböztető tulajdonságok szerepelni. Hogy ezen állításomat bizonyítsam, egy vád indítom és egy a maikor legutományosabb tagját alkut egymással szembe valamin az "ésot a majommal, mint az állatvilág legkifejtettebbnek ismert tagjával, és azt hiszem nem állított lehetetlenséget, ha azt "mondom hogy a majom és az indán közt szemléleg kisebb a különbség, mint a muvelt és tudományokban kiképzett egyér és az indán közt, jóllehet e két utóbbit az emberi nemhez tartozók. Azon ember tehát, a kiknek az isteni szikrából jobb minőségű jutott osztályrészul tavallab, a kiknek pedig gyengébb közlebbé állanak az állatok az állatok. Törekeidék tehát a magasabb hivatásra teremtett emberiség minden tagja, hogy a hirtökéltan levő isteni adomanyt a jó és nemcsa hanem nem fogaknyaliba, minél edzettebbé tegye, hogy ne csak testileg, hanem szemléleg is méltó lépéseivel legyen annak, s ne csak testileg, ha rai szemléleg is jóval különbözék az állattól.

(Folytatás következik.)

Kaman Lajos.

Irodalom.

Előzetési felhívás

ly czinú mure:

TÖRTÉNETI EGYVELEG

Alsó-Lendva s tágas vidék történetéből egy egyért, alakok eltrajzából sat. hiteles források alapján összeváltó

E. DERVÁRIS KÁLMÁN kir. aljáróiró.

A mi körülbelül 15 ívrög fertjedni: kiállítás díszes alakú leend új betűkkel s egy egy példányának ára 1 frt 50 kr.; — a művet érdekessé teendő Alsó-Lendva mezővárosának s várának fénykép utáni látkepe.

Az előzetési pénzek beküldésé ideje f. évi november 15-ig tizetik ki. mindazok tehát, a kik a fenti hiteles tört. adatokat bírnó ohajjták felkeretnek, hogy az előzetési pénzeknek beküldésé melébbé eszközölni sziveskedjenek, hogy a nyomtatandó példányok mennyiségé iránt tájékozhatssak magunkat.

Az előzetési pénzek Farkas János kiadóhoz Alsó-Lendvára küldendők.

Nem volt semmi különös ez ajánlatban, megis az egész társaság meglepetéssel tekintett fel Tolnay modora egész nap oly különös volt, egyik percben oly borongó, másikkban kitörő egy nyíltan mutatott ki elégszenvét Dr. Komers iránt. Hogy most e sima utóvaltság mindenkiébe feltűnt.

Tolnay észrevette a meglepetést különösen Margit arczán s bizalmatlanul kérdé.

"Talan valami különösét mondtam?"
"Levegédsébe sem" mondá Mr. Howard.
"Semmit," ismétlé Margit hanyagul.
"Semmit, de valami sajátoság van ma rajta."
Jegyzé meg magában Kurt.

A másik percben már egyik sem tudá elcépzeni mi okozhatta e meglepetést. Miért ne vezetnéte el őt. Tolnay, miért ne lehetne egyszer udvarias Dr. Komers iránt?

"Nagyon le vagyok kötelezve," mondá Dr. Komers, "jobb ha nem vesztegetjük az időt."

"Sokkal jobb," viszozza Tolnay s egy perczig magáról eltelkedezte nézet Margitot. Aztán gyorsan megfordult s "örös haladát, Vincez nyomban követé.

Léptek visszahogzottak a száraz leveleken, Margit figyelé öket — Tolnay elő ment, Vincez csendesen utána, így tüntek el a brokók között. Ellenállhatan érés készteté őt hogy utána kiáltson: "Ne feleddék el a jelt a székendőt a tölgyfán, a fá jobbra áll, s az ureg balra."

Nem volt benne bizonyos hogy meghallaké szavaikat, mert Vincez némán haladt előre de Tolnay visszafordult

Ország-Világ. Október—Dezember. Szerkeszti Henleik Elek. Az "Ország-Világ," e legnagyobb és legszebb magyar képes és szepárdómiai lap, mely Benedek Elek gondos szerkesztésében évről-évre nagyobb kedveltségnek és elterjedtségnek örvend. Ez évvel fennállásának tizez évi évolyamába lépett. Sokkal szebb mult all e lap mőltött, semhogy hangzókat programra volna szűksége. Az "Ország-Világ" rendb tartalma: egy eredeti és egy fordított regény, több novella, tárcza, ismeretterjesztő közlemények, élet-és jellemrajzok közlemények s nők részére "A nők Világ" gazdagon és gondosan szerkesztett rovat, melyben számos divatkép, divatleveg, haztartási, kertészeti teendők s egyéb nőket érdekelő apróságok vannak közölve.

Az "Ország-Világ" előfizetői évenként hat muvészeti becsülfény-és színyomatokkal mellékletet kapnak ezen kívül minden évben jelen meg külföldi képes lapok példányai egy rendkívül ünneppiasz mélyet mig nem előfizetők csak 50 kr-ért szerlehetnek meg a következők évi új előfizetők részére ingyen kapják egész éven át. Ilyen volt 1888-ban Karacsenyi András költő szántán népművész, a mely a képviselelőhöz ötven író tagjának arczeképközöltésig ugyanazon nagyérdékű dolgozatait, névaláírásával hasonmással. Megjegyezve, hogy a nagyérdékű zamoy a benne levő művészi kepeken kívül (Litzen-Mayer, Kaulbach-tól stb) egy nagy szabású színyomatu műméléklet is volt csatolva (Thumann: A szerlelem tavasza), azokonkiv egy eszímépnél zongorára s hogy e számot egy közvelel a kiadóhivatalból mint bármely hazai könyvkereskedés utján meg lehet rendelni. Közülük néhányank nevéz az e számba közleményeket adott képviselők közül. Nevezetesen Jókai, Csernatory, Mikszáth, Vadnai, Podmaniczky, Ábrányi, Kaas, Hegedüs, Vizi, Bekesik, Lang, Falk, Grünwald, Apponyi, Szathmáry, László M. Asóth, Berzevicy, Weckerle, Helyi, Irányi, Ilyés Balint, Gressácz st. E nagyérdékű számot az 1888-91-ben beelőző előfizetőkönkiv ingyen kapják.

Az "Ország-Világ" munkatársai a réggib és újabb író nemzedék legfélszebbjei.

Ez előfizetői felhívás a tiz márti Karoly "A széppiszkókné" című érdeklő regény s mellette egy rendkívül érdekes angol regény.

Tanítók és tanítónők 10 frt helyett 8 frttal fizethetnek elő az "Ország-Világ" ra, mely 8 frttal rendelhetnek meg az "Égyzetérés" és a "Budapesti Hírlap" előfizetői is.

A szerkesztőség nagy gondot fordít a táányrovatra is a talánymegfejtő előfizetőköt hetenkint értékes könyveket, sorsol ki.

Az "Ország-Világ" könyvtáruu usten is megrendelhető két heti díszes borítékú füzetben. Előfizetni bármikor lehet.

•Émlékszem," vizszáza.

Mily sapdant néztek ki a holdfénynél arra kísérteties halvány volt. És szemét! csupán a holdfény volt-e az, mi szeméit oly lazán fényben ragyogtatott?

Valami megnevezhetetlen, ugyan ébbséi Margit lelkében. Kurthoz fordult ki éppen új szivarra gyújtott haza törtéjára.

"Kurt nem mennél te is velük? Még látni öket."

Kurt jó akaratul mosolygott.

"Ugyan Margit mi jut eszedbe. Mi szükség volna arra? Nem elég arra egy ember hogy a másikkal megmutassa a lyukat?"

Igazad van," sóhajtá Margit, s leült mintegy megszerényen e gondalma miatt.

A két alak eltűnt a brokók közt egy perczig hallatszó mély szoraz levelek zörvé, aztán semmi.

"Már itt lehetünk mellette," mondá Vincez Tolnaynak, a mint ártortettek a sírú brokokon.

"Nem kiáltottak utánunk valakit a jelt feljött?"

Istvan a nélkül hogy megfordult volna tagadól rázta fejét, a másik percben egyszerre megállt s körül tekintett. Valan-e mormolt fogai közt.

Vincez nem hallá a szavakat, de a hallotta volna sem értette volna meg. Istvan e pár szót susogá "Nem tehetem."

"Nem megyek tovább mondá hangosabban, de hangja oly tompa volt hogy Vincez alig értéhe

(Folytatás következik.)

HUNGARI HIRLAP.

ROFIZETÉSI ÁRAK: Egyszer 14 Ft, felővé 7 Ft, negyedévi 40 Ft 50 kr., évi 80 Ft 20 kr. MEGJELENÉSEK MINDENNAP: hetfénon és hünnapnap után való naponta.

Szerkesztők és lapfajladonosok: Csukássy József és Rakosi Jeno.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: Budapest, IV. kerület, U. sz. 16. sz. IRDÉTEKÉK DÍJSZÁBÁLY SZERINT: Egyszer 50 Ft; helybéli 4 kr., vidéken 5 kr.

A magyar sajtó fejlődése.

Magyarország 1867-ben lépett a modern állam sorába. A közszellem nem a harminezes, negyvenes években ébredezett, hanem a lang szavú férfiak a szunnadó nemzeti érzést fölbuztatták, s kijelölték az ösvényt, melyen haladva hazánk a modern, civilizált államok sorába léphet. Nagy politikai reformokk ment akkor keresztül az ország, a nemesség testvértevé fogadta a népet, s a terhekkel egyformán elosztotta. Kivitták a magyar nyelv jogait, s leratták a küzeletét előzdi nyelvnek, a magánéletét pedig egy még vezesebb elő nyelvnek a bilenséit. A politikai jogok és szabadságokért való alkotmányos harcra következett a fegyverek estaja, az örökös emlékű szabadságharc. Utána beutótt a reakció, s a nemzet leszorítva mindent teről, otthon, esendben, a esadli körben meghuzódva gyűjtötte erőt a belső harcra, melynek bekövetkezését szent bizalommal várta.

A magyar sajtó hu tükre e századbeli történetünk különböző korszakainak. A halálnak látszó szunnadas idejében ő is szunnadt. Egy-egy elzánt ember föttartott itt-ott valami ügyfele fogkoztait, melyek unalmas híreit és artalan cikkeiket pár száz ember elolvasta, a milók pedig semmit sem tudtak róla. A híreket elő szunnadó hordták szét a megyegyűléseknél a poszonyi diétáról, a vakmerő ifjakat, a kik a poszonyi diétán mondott beszédeké masolas után terjesztették, börtönbe vették. Mikor a reformmozgalom kezdte erővel megindult, akkor keletkeztek aztan lapok, de csak akkor kezdett igazan hirlapot olvasni a magyar közönség, mikor Kossuth megindította az ő lapját, s belefűtt a társaságot, mely az ő lap mellett fölrozta. Persze nagy nyitult a sajtó akkor a nemzeti tekintélyt, s a lapok nem is nyertek nagyobb elterjedést csak a forradalom alatt, mikor ez a bilmes is zét pattant.

De milyen sajtó volt ez a szabad sajtó? Csupa temperamentum, minden sora lüktet a szenvedélytől s a forradalmi laz, vihar ott remeg minden sorában. Tamad, véd, igaz, lelkesít, de egyebet nem tesz. Látnék egy akkori lapot, mely Budapest megvetérel mély jelek és cikkek közöl egy számban, tudósítás, pedis egy beutótt, s ilyen volt a magyar francia forradalom sajtója is, ilyen minden forradalmi sajtó.

Az abszolutizmus az ő bitófaival, szándáival és cenzoráival egyszerűen véget vetett mindennek. A hatvanas években kezdtek csak föllánni a hamu alatt pilogó tűz. Mikor aztán 1867-ben királyi koronazott, új, félelős minisztereket kaptunk, s megkezdődött az alkotmányos érában az ország rekonstrukciójának nagy munkája: akkor a magyar sajtó is fejlődésének rendes utjára lépett. Egyszerre teremték a lapok, fővárosban és vidéken, s lassan, de biztosan terjedni kezdtek. Budapestnek, mint országos központnak, társadalmi élete is fölénkelt, a nemzet szerető gondjald for dult feléje és semmitse tagadt meg tőle, hogy fölvirágozzék. A fovaes emelkedésével, fejlődésével nagyobbádsával a központi lapok érdekessége, beteljesítettség, határozottság és elterjedtsége növekedett. A legfelsőbb alakra fektetett közoktatás szakadatlanul újabb s újabb rétegeket nyert meg a magyar műveltségnek. A műveltség terjedt az olvasási kedv és vagy, mely természetesen a lapokhoz vitte a közönséget, annyival is inkább, mert ez a legkönyvben és legolvasóiban megszerzhető olvasmány.

Igy fejlődött a magyar sajtó ada, ahol ma áll, s így lehegség, hogy pl. a

Budapesti Hirlap 28--3000 példányban

forog közközen az országban. E paratlannak tetsző elterjedést, az olvasóközönség orlani megszaporodásán kívül a lap olcsósága is teszi. A legzsebényebb ember is adhat mindennap egy számtérny krajczárt, hogy a politikai, társadalmi és műveltség eseményekről tájékozva legyen. A Budapesti Hirlap mindent fölöl, s mindent mindenképpen értesít, egyuttal oktatva a szorokoztat.

A Budapesti Hirlap nagy elterjedésének azcaiban, melyre nem egészen tíz év alatt vitte, vannak belső oka is. Ezek közik tartozik első sorban

teljes politikai függetlensége,

mely lehegséggé teszi, hogy a pártszempontok nem tekintve, minden kérdésben a tiszta igazság szempontjából ítéljen, s úgy a partokat, mint a kormányt szabadon megkritizálja. Tulajdonosi független emberek, akik senkinek a kegyeire, partizansra nincsenek részorvira, s azokat nem is keresik; semmiféle partnak uralkodó banknak vagy vállalatnak a kötelekben nincsenek bent, s elfogulatlanul kereshetik a közjót, dolgozhatnak a nemzeti idealokért.

A Budapesti Hirlap függetlenségét nemcsak politikai, hanem irodalmi és művészi kérdésekben is megörzi. Támogatja a jelest, írja a hibát.

A Budapesti Hirlap közkeveltségének egyik további oka

a hírek gyors s hiteles közlése.

Régen elmulnak azok az idők, mikor a bécsi hajo közvetítette a külföld összes híreit Budapesttel és Magyarországgal. Ma az elektronos drót uralkodik a sajtóban. Korunk jellege a gyorsaság. S ez a jelzsava a Budapesti Hirlapnak. Csak félóra annyit költ, amennyi harmincz év előtti egy magyar lapnak egész évi költségét volt. Tudósítások jól szervezettek csak az ország minden pontján résen áll, hogy híreiket elcsa a Budapesti Hirlapot, s e nagy magyar test tagjainak vére lüktetését közvetítse a sziv, a fovarés felé.

Többet mondunk Európában nem történelmi semmi nevezetes, hogy eről pár másnap értesítésre ne legyen a Budapesti Hirlapban. A külföld világvárosában rendes levelező vannak.

A fovarés közönséges, oda külföld tudósító pártok, a szerkesztőségből kiküldve.

Természetesen, a lap erjét a közönség partfogása adja meg, s a Budapesti Hirlap nagymerű erőkifejtés is csak a közönség által történt paratlan fölkarolása tette lehegséggé, Immar nincs mit szegyenkeznünk a nagy eurpai nemzetek sajtója mellett: az angol kivéve, a többi nemzetek sajtóját sok tekintetben fölulmúlja a magyar sajtó.

A Budapesti Hirlap nagy sikere noble öfkomunk

adta a feladatort rója a szerkesztőségnek, hogy jóvőre még fokoztabb szorgalommal dolgozzék, hogy az olvasók, nem, nem olvasók, hal meg jó barátok örösi körét megtartsa. A szerkesztőség fovarésére az, hogy minden megjelenő számmal egy újabb és erősebb öszekötő kapcsolódjon a Budapesti Hirlap és a közönség közt.

A Budapesti Hirlap mindennap bekapogat a magyar családokhoz, diésér vagy dorgál, óv vagy figyelemzet, de mindig öszinte szóval, ahogy az egy tíz éves jóbarátot illik.

Tiszonyes rendes belunkatárs van elfoglalva mindennap a Budapesti Hirlap különböző rovatainak öszszeállításával. Mert a világon a szerkesztőség az egyetlen olyan hivatal, a hol nem lehet restanciák, esimáni, hanem mindennek aznap, a kitűzött pillanatban készen kell lennie. A napokent felgyűlézők örösi anyag gyors földolgozása sához sok ember kell. S a belső emberek kívül a külunkatársak díszes csoportja segíti a lapot sokoldalú feladatának sikeres megoldásában. Szak kérdésekben előszörű szakemberek nyilatkoztak nézetüket a Budapesti Hirlap hasábján. Nem foglal el merov, doktrimar állapontot semmiféle kérdésben, hanem szakmá ter név az orvot különböző véleményeknek is, az szakmá tisztasága csajjal.

A Budapesti Hirlap vezérközkeinek irányeszméje:

magyar nemzeti politika, magyar nemzeti állám.

Ennek mindent alárendel, ezt nem rendel alája semminnek.

A böles mérsékletnek, vagy a szenvedélynek hangját egyaránt megüthetik e vezérközkeik; esillapíthatnak vagy igazthatnak, de mindig igaz hang a kello időben, hi-hylen és alkalommal esendül meg, s mindig a magasaiban, nemesebb nemzeti idealok erekeiben.

Ennek vezérközik: Kaas Irvor b. Rakosi Jeno és Balogh Pal.

Ennek politikai kitinoségeik is gyakran intezik szózatukat e helyről a közönségekhez. A reakció, mely a vezérközkeik alatt húzódik Nyomatott Alsó-Lendván, Farkas János gyorsajtóján.

meg, esondósbé érzelmeinek hódol, ha néha a nemzeteket mozgató nagy kérdések inaró szatiráj tartalmazza is. Itt találkoznak a közönség gyönyörködtetésére mindazok, kiket nem akadémiai protektejaja, pajtas szövektezetek dicsoéstei tette írökka, hanem amok születtek s a közönség tpsajai közt ismódtak meg.

A Budapesti Hirlap tarczarovatának két örsőségét öshajttuk fölmenteni:

Herman Ottó és Eötvös Karolyt. Herman Ottó, a magyar tudost, a tudományok legvighatóbb népszerűsítőjét, számos oldalról ismeri a Budapesti Hirlap közönsége. Akár a növegen fordok sötét melankolliajt, akár a veterán magyar pusztak költöiséget és derült patriarkális életet cselelt, egyformán költő o, a ki el találja a hangulatot, bele viszik az olvasóba, megtalálja a kello színeket, s szinte látjuk az élénk rajzolt képeket. Eredeti, önmaga, maga lábán járó zsenialis tudos, mely, igazi tehetségu ír, kinek tarcaiból sok élvezetet és tanulságot merithetünk.

Eötvös Karoly viszont egy kifogyhatatlan memesmondó viszony, mint egy görög klasszikus s józsi, mint egy magyar tabliró. Paratlan emlékező tehetőségű, de van vése ezer apró, vidám történet, s a mellett, hogy ő maga ír, egy egész tárczáról nemzedeket el tudna látni téval.

Rendes belső tarcaörök Toth Bela, Rakosi Viktor és Andronikusz, mely név egy kitűno, fa tal költőj ter.

A helyi rovatok szakavatott kezekben vannak, s helyi visszatukörzi a nagyörösi életet, ezereféle változataiban.

Budapesti Hirlap regencyarcnoka az idén két magyar lett, az egy orosz regény közt. Legújabban sikerült megszerzenie

Öhnet Györgynek "UTOLSO SZERELM" című regényét, mely a Budapesti Hirlap szep. 25-én fog kezdődni. (Oktober hó elsejével belepő új előfizetők a regény kezdettől külön lenyomatban ingyen kapják.)

ÖHNET GYÖRGY

most a legújabb francia regényről, kinek regényeit erőkefektől, fordulatban gazdag mese, élénk, plasztikus előadás, s finom, muvelt, előkelő hang jellemzik. Realisztikus ír, de nem hiva az ugynevezett naturalizmusnak, s tavol áll ennek túlzásaitól.

Regényei mint szindarabok is zajos sikert arattak. Elég ha a "Serge Pauline" és a "Vagyarság" említjük.

Az utolsó szerelem

is gazdag a drámai öszteitökéseiben, s hemzseg azoktól az élesen kirajzolt párszi alakoktól, melyek e világvárosban domináló szerepet játszanak.

Öhnet: e regényét a külföldi lapok közül először a Budapesti Hirlap Tozja közölni. A francia eredeti, kötetben csak karácsonn táján jelenik meg a parisi könyvpiacra.

Az országgyűlés megnyhása elő fokozott érdeklődés néz a közönség. A Budapesti Hirlap nagy sajtó fektet arra, hogy a leposelőhöz állésimnek nagy vitái, mint közebb epizódjai, híven köz legyenek adva; az alkotmányos porond nyilvános jeleneti mellett a folyosók titkairól is bőven referál.

Szóval: megerősödven, vagy növekedven a közönség szereteite által és szeretteiben, a hagen nemesbel értelemben szolgálja az öszesség érdekeit, kilegíti a közönség tudásával, s tájékoztatja mindenké, amit egy művelt magyar embernek tudnia kell.

Így megostalt jeles olvasmányokkal, gondosan megírt, magyaros zamatu közleményekkel szolgál, nem léha pletykázással mezeget kedélyt és tesz üressé szívet.

Az előfizetés feltételei:

Egyszer övre 14 Ft, felővé 7 Ft; negyedévre 3 Ft 50 kr., egy hora 1 Ft 20 kr. Az előfizetők vidékről legelőszörűben postautalvánnyal eszkevelhetik a követezők sim alatt: A "Budapesti Hirlap" kiadó-hivatalának, Budapeston, IV. kerület, kalap-utca 16. szám.